

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 18Cpr/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115202290
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1115202290.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci žalobkyne: U. U. A., E.. XX.X.XXXX, I. Z. Y. XX, Bratislava, zastúpená STANO a partneri s.r.o., Nám. 1. mája 16, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava, IČO: 00699021, o náhradu funkčného platu, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu funkčného platu vo výške 44.203,50 EUR brutto do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žalobkyni súd p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 74,56%.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok vo výške 2.751,50 EUR do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.1.2015 sa žalobkyňa domáhala určenia, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 24.9.2014 je neplatné a zároveň sa domáhala náhrady mzdy z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v sume jej funkčného platu od 1.10.2014 až do času, keď jej žalovaný umožní pokračovať v práci, alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru, do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

2. Na pojednávaní dňa 8.4.2016 žalobkyňa upresnila podanú žalobu tak, že žiadala, aby súd určil, že jej výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 24.9.2014 č. XXX.XXX/XXXX-F. je neplatná a zaviazal žalovaného na náhradu mzdy v sume jej funkčného platu od 1.12.2014 do času kým jej nebude pridelená práca podľa opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta, ktoré zastáva a na úroky z omeškania v zákonnej výške za každý jednotlivý mesiac uvedeného obdobia, vždy od prvého dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca za ktorý bol funkčný plat splatný, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia tohto rozsudku, eventuálne vo výške 9- tich mesačných plátov v celkovej výške 12.055,50 EUR. Súd na pojednávaní dňa 8.4.2016 zmenu žalobu v zmysle § 95 ods. 1 O.s.p., účinnom v danom čase, pripustil.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, výpoveďou zo štátnozamestnaneckého pomeru č. XXX.XXX/XXXX-F. zo dňa 24.9.2014, rozhodnutím ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí SR č. reg. I/583 č. 66/2014 zo dňa 19.9.2014 o organizačnej zmene, dodatkom č. 3 k služobnej zmluve zo dňa 10.9.2013, nesúhlasom žalobkyne s výpoveďou so štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 25.9.2014 a 3.10.2014, neplatným skončením pracovného pomeru a opätovnou žiadosťou žalobkyne o predloženie listín zo dňa 28.10.2014, odpoveďou Inšpektorátu práce zo dňa 31.10.2014, listom riaditeľky Francúzsko- slovenskej obchodnej komory zo dňa 11.3.2014, služobnými hodnoteniami žalobkyne zo dňa 8.2.2007, 1.8.2006, 30.1.2012, 27.1.2014, 9.1.2009, 19.2.1998, 8.2.2007, 15.1.2007,

8.1.2008, 31.1.2013, oznámením o výške a zložení funkčného platu žalobkyne č. XXX.XXX/XXXX - F. zo dňa 17.9.2014, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 27.12.2015, rozhodnutím vedúceho služobného úradu č. XX/XXXX z 1.7.2014 o vydaní zoznamu štátnozamestnaneckých miest a pracovných miest v pôsobnosti ústredia Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR, rozhodnutím vedúceho služobného úradu č. XX/XXXX z 30.9.2014 o vydaní zoznamu štátnozamestnaneckých miest a pracovných miest v pôsobnosti ústredia Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR, rozhodnutím vedúceho služobného úradu č. XX/XXXX z 25.11.2014 o vydaní zoznamu štátnozamestnaneckých miest a pracovných miest v pôsobnosti ústredia Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR, záznam z prerokovania skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v súvislosti so organizačnou zmenou a odovzdaním výpovede zo dňa 24.9.2014, žiadosťou žalobkyne o skončenie štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 24.9.2014, záznamom zo stretnutia vedúceho služobného úradu s predstaviteľmi ZO SLOVES k pripravovanej organizačnej zmene u žalovaného zo dňa 16.9.2014, záznamom zo stretnutia vedúceho služobného úradu s predstaviteľmi ZO SLOVES o prerokovaní výpovedí zamestnancov žalovaného podľa § 74 Zákonníka práce zo dňa 24.9.2014, štatútom žalovaného č.reg. I/534 z októbra 2013, uznesením vlády SR č. 692 zo 4.12.2013, rozhodnutím ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí SR č. reg. I/595 č. 88/2014 zo dňa 3.12.2014 o organizačnej zmene, rozhodnutím ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí SR č. reg. I/607 č. 11/2015, zoznamom novoprijatých štátnych zamestnancov na vykonávanie štátnej služby v služobnom úrade Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR od 1.1.2014 do 8.4.2016, zoznamom všetkých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme prijatých Ministerstvom zahraničných vecí a európskych záležitostí SR od 1.1.2014 do 8.4.2016, stanoviskom Úradu vlády SR zo 7.9.2016, organizáciou odovzdávania výpovedí z dôvodu organizačnej zmeny u žalovaného, zoznamom skratiek k názvom organizačných útvarov žalovaného, služobnou zmluvou č. XX/XXXX zo dňa 2.5.2014 s dodatkom z 1.12.2015, opisom štátnozamestnaneckého miesta A. G. z 2.6.2014 a 25.11.2015, opisom štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne z 11.9.2013, výpisom z elektronickej zbierky služobných predpisov žalovaného, zoznamom platných (vnútorných) predpisov žalovaného k 10.2.2016, návrhom na prijatie a platové zaradenie žalobkyne zo 4.11.1992, lekárskou správou žalobkyne zo 7.10.2013, notárskou zápisnicou Notárskeho úradu A. J. P. sp.zn. N 612/2016, Nz 32242/2016, NCRIs 33110/2016 zo dňa 14.9.2016, zoznamom zamestnaných rodinných príslušníkov predstaviteľov žalovaného, zoznamom zamestnancov ŠS Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR k 1.12.2014, zbernými hárkami XXX.XXX/XXXX - F. č. od 1.1.2014 OPVR a 240.011/2014 - OVPR č. od 1.1.2014, smernicou žalovaného č. XX/XXXX z 21.8.2014 o vnútorných predpisoch Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR, rozhodnutím vedúceho služobného úradu č. 97/2014 z 31.12.2014 opisom činností štátnozamestnaneckých miest štátnych zamestnancov s pravidelným miestom vykonávania štátnej služby v organizačnom útvare RED1 pred 19.9.2014, po 1.10.2014 a po 1.12.2014, r.2014 o vydaní zoznamu štátnozamestnaneckých miest a pracovných miest v pôsobnosti ústredia Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR, zápisnicou u výberového konania na obsadenie miesta diplomata z 29.12.1993, pracovnými hodnoteniami žalobkyne, opismi štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne z minulosti, výsluchom svedkov U. B. X., U. B. I., O. B. G., A. B. D., U. Z. S. a medzitýmym rozsudkom č.k. 18Cpr 1/2015 - 591 zo dňa 8.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5CoPr/10/2017 - 645 zo dňa 28.3.2019, právoplatným dňa 21.5.2019, určil, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne zo dňa 24.9.2014 č. XXX.XXX/XXXX-F. je neplatná. Súd oboch inštancií dospeli k záveru, že žalovaný, ako služobný úrad žalobkyne je v konaní o určenie neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru pasívne vecne legitimovaný a organizačná zmena prijatá rozhodnutím ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí SR č. 66/2014 zo dňa 19.9.2014, č. reg. I/583, na základe ktorej bola žalobkyňa dňa 24.9.2014 daná výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru, bola prijatá len účelovo s cieľom podania výpovede konkrétnemu zamestnancovi, bez toho aby objektívne zanikla potreba vykonávať jeho prácu.

4. Po právoplatnosti medzitýmneho rozsudku č.k. 18Cpr 1/2015 - 591 zo dňa 8.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5CoPr/10/2017 - 645 zo dňa 28.3.2019, súd pokračoval v konaní o náhradu funkčného platu z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

5. Na pojednávaní dňa 13.9.2019 žalobkyňa požiadala o zmenu žaloby v časti náhrady funkčného platu od 1.12.2014 do 30.11.2017 vo výške 50.647,50 EUR. Súd na pojednávaní dňa 13.9.2019 zmenu žaloby v zmysle § 142 ods. 1 CSP pripustil.

6. Žalovaný na pojednávaní dňa 13.9.2019 uviedol, že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru bol ukončený dňa 30.11.2014 a po právoplatnosti rozsudku, ktorým súd určil, že výpoveď žalobkyne zo štátnozamestnaneckého pomeru č. XXX.XXX/XXXX-F. zo dňa 24.9.2014 je neplatná, žalobkyňa dňa 23.5.2019 nastúpila do práce u žalovaného a ku dňu 30.6.2019 jej štátnozamestnanecký pomer skončil dohodou. Navrhol zníženie náhrady funkčného platu v zmysle § 79 ods. 2 Zákonníka práce za obdobie presahujúce 12 mesiacov s poukazom na výpoveď žalobkyne na pojednávaní dňa 8.4.2016 kedy uviedla, že po neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru u žalovaného bola zamestnaná vo firme svojho otca s príjmom 1.500,- EUR brutto, kde pracovala až do nástupu k žalovanému po právoplatnosti medzitémneho rozsudku o neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Podaním doručeným súdu dňa 24.9.2019 predložil súdu oznámenie o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca č. XXXXXX/XXXX zo dňa 21.5.2019 a uviedol, že žalobkyňa po právoplatnosti medzitémneho rozsudku o neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru nastúpila do práce dňa 22.5.2019 a bola zaradená na štátnozamestnanecké miesto, ktoré sa činností vykonávaných na tomto mieste, ako aj organizačným začlenením v rámci organizačnej štruktúry žalovaného, zhodovalo so štátnozamestnaneckým miestom, na ktorom vykonávala štátnu službu v čase neplatného skončenia jej štátnozamestnaneckého pomeru. Štátnozamestnanecký pomer žalobkyne u žalovaného sa skončil dohodou dňa 30.6.2019 na základe žiadosti žalobkyne.

7. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 13.9.2018 s návrhom žalovaného na zníženie náhrady mzdy v zmysle § 79 ods. 2 Zákonníka práce nesúhlasila a žiadala, aby súd prihliadal na to, že počas štátnozamestnaneckého pomeru u žalovaného pôsobila v krízových oblastiach a zťažovaných zastupiteľstvách a jej príjem bol vyšší ako príjmy podľa oznámenia o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca a je predpoklad, že podľa kariérneho poriadku žalovaného by opätovne na takéto miesto vyslaná bola. Založila do spisu prehľad transakcií na svojom účte od 1.1.2013 do 31.12.2013.

8. Podaním doručeným súdu dňa 7.10.2019 žalobkyňa opäť požiadala o zmenu žaloby v tomto znení: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu funkčného platu za obdobie od 1.12.2014 do 30.11.2017 vo výške 50.647,50 EUR spolu so zákonným úrokom z omeškania za každý jednotlivý mesiac uvedeného obdobia vždy od prvého dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca, za ktorý bol splatný a to nasledovne:

úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.339,50 EUR od 1.1.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.354,- EUR od 1.2.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.354,- EUR od 1.3.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.354,- EUR od 1.4.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.354,- EUR od 1.5.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.354,- EUR od 1.6.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.354,- EUR od 1.7.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.363,50 EUR od 1.8.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.363,50 EUR od 1.9.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.363,50 EUR od 1.10.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.371,- EUR od 1.11.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.371,- EUR od 1.12.2015 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.371,- EUR od 1.1.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.409,50 EUR od 1.2.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.409,50 EUR od 1.3.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.409,50 EUR od 1.4.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.409,50 EUR od 1.5.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.409,50 EUR od 1.6.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.409,50 EUR od 1.7.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.409,50 EUR od 1.8.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.409,50 EUR od 1.9.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.409,50 EUR od 1.10.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.417,- EUR od 1.11.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.417,- EUR od 1.12.2016 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.417,- EUR od 1.1.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.457,- EUR od 1.2.2017 do zaplataenia

úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.457,- EUR od 1.3.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.457,- EUR od 1.4.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.457,- EUR od 1.5.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.457,- EUR od 1.6.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.457,- EUR od 1.7.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.457,- EUR od 1.8.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.457,- EUR od 1.9.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.457,- EUR od 1.10.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.465,50 EUR od 1.11.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.465,50 EUR od 1.12.2017 do zaplataenia
Zároveň žiadala aby jej súd priznal náhradu trov konania. Súd na pojednávaní dňa 30.10.2019 zmenu žalobu v zmysle § 142 ods. 1 CSP pripustil.

9. Po právoplatnosti medzitýmneho rozsudku č.k. 18Cpr 1/2015 - 591 zo dňa 8.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5CoPr/10/2017 - 645 zo dňa 28.3.2019, súd doplnil dokazovanie podrobným výpočtom náhrad platu žalobkyne za obdobie od 1.12.2014-30.11.2017, platovými tarifami štátnych zamestnancov, prehľadom transakcií na účte žalobkyne od 1.1.2011 do 31.12.2011, kariérnym poriadkom žalovaného č. 48/2018 zo dňa 7.8.2018, vyjadrením žalovaného zo dňa 23.9.2019, oznámením o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca č. XXX.XXX/XXXX-F. zo dňa 17.9.2014, oznámením o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca č. XXXXXX/XXXX zo dňa 21.5.2019, lekáorskými správami žalobkyne a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Oznámením o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca č. XXX.XXX/XXXX-F. zo dňa 17.9.2014 bol žalobkyne od 1.9.2014 vo funkcii štátny radca v platovej triede 9 priznaný funkčný plat vo výške 1.339,50 EUR.

11. Oznámením o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca č. XXXXXX/XXXX zo dňa 21.5.2019 bol žalobkyne od 22.5.2019 vo funkcii štátny radca v platovej triede 7 priznaný funkčný plat vo výške 1.635,50 EUR.

12. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že po neplatnej výpovedi zo štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne zaškolovala svojho nástupcu p. G.Ď. a svoju agendu pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru odovzdala X. G., synovi riaditeľa ľudských zdrojov personálneho odboru. Od skočenia štátnozamestnaneckého pomeru bola evidovaná na Úrade práce, podala 48 inzerátov o zamestnanie, ale na žiaden nedostala odpoveď. Od 1.6.2015 bola zamestnaná vo firme svojho otca Satro s.r.o., ako obchodná manažérka, s príjmom 1.500,- EUR brutto. Dňa 13.9.2019 žalobkyňa doplnila svoju výpoveď tak, že náhrada platu u žalovaného má svoje špecifiká a prevyšuje príjem uvedený v oznámení o výške a zložení funkčného platu. Za 22 rokov svojej praxe, takmer 12 rokov strávila v zahraničí a počas pôsobenia v zahraničí bol jej príjem 4 až 5-krát vyšší ako príjem uvedený v oznámení o výške a zložení funkčného platu. Uviedla, že bola nasadzovaná do najťažších oblastí - podľa OSN, za čo mala vysoké príplatky. Zhruba každé 3 roky vycestovala do zahraničia, napr. v Etiópii pracovala aj v zastupiteľskom úrade a jej mzda v čistom predstavovala cca 5.500,- EUR mesačne. Doklady o tom nemá, pretože banka archivuje pohyby na účte len za posledných 5 rokov.

13. Z prehľadu transakcií na účte žalobkyne od 1.1.2011 do 31.12.2011 súd zistil, že žalobkyne v uvedenom období boli na jej účet pripísané príjmy od žalovaného vo výške od 3.931,27 EUR do 4.922,76 EUR.

14. Z lekáorských správ žalobkyne súd zistil, že žalobkyňa počas pobytu v Etiópii prekonala týfus, salmonelózu, infekciu DC, počas pobytu v Líbyii mala zápal vaječníkov a krčku maternice, mala úraz, bola nakazená psom PHK, mala opakovaný zápal očí, problémy s konečníkom, v Nigériii prekonala opakovane maláriu, odpadla, mala črevné problémy.

15. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z. tento zákon upravuje štátnozamestnanecké vzťahy v súvislosti s vykonávaním štátnej služby štátnymi zamestnancami.

Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 400/2009 Z.z. na štátnozamestnanecké vzťahy sa vzťahuje Zákonník práce, len ak to ustanovuje tento zákon.

Podľa § 120 zákona č. 400/2009 Z.z. na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia § 10, § 11a ods. 1, § 12, § 13 ods. 4 a 7, § 15, § 16, § 17 ods. 1 a 3, § 19, § 20, § 32 až 41, § 49 ods. 1 až 3 a 5, § 52, § 55 ods. 2 písm. c) až f), § 60, § 61 ods. 1, 2 a 4, § 63 ods. 4 až 6, § 64 ods. 1 a 2, § 67, § 69, § 70, § 72, § 74, § 75 ods. 3 a 4, § 76 ods. 3, 4 a 6, § 77 až 80, § 84 ods. 3 a 4, § 85 ods. 2 až 6, 8 a 9, § 85a, § 86 až 95, § 96 ods. 1, 2, 4, 6 a 7, § 96a, § 96b, § 97 ods. 1 až 11, § 98 až 102, § 104, § 104a, § 105 až 114, § 116 ods. 2 a 3, § 117, § 129 až 132, § 136 až 139, § 141, § 142, § 143, § 144, § 144a, § 145 až 148, § 150, § 151, § 152 ods. 1, 2, 4 až 8, § 156, § 157 ods. 3, § 158 až 160, § 161 ods. 1, § 164 až 170, § 177 až 185, § 187 až 189, § 191 ods. 2 až 4, § 192 až 198, § 217 až 222, § 230 až 236 a § 240 Zákonníka práce.

Podľa § 114 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z. v znení účinnom v čase výpovede danej žalobkyni (24.9.2014), ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na služobné úrady alebo na štátnych zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, obsahujú ustanovenia o mzde, rozumie sa ňou plat podľa tohto zákona.

Podľa § 114 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z. v znení účinnom v čase výpovede danej žalobkyni (24.9.2014), ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na služobné úrady alebo na štátnych zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, obsahujú ustanovenia o priemernom zárobku, priemernej mzde alebo o náhrade mzdy, rozumie sa tým funkčný plat priznaný štátnemu zamestnancovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie.

Podľa § 1 ods. zákonníka zákona, v znení účinnom v čase výpovede danej žalobkyni (24.9.2014), ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 79 ods. 1 zákonníka zákona, v znení účinnom v čase výpovede danej žalobkyni (24.9.2014), ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 zákonníka zákona, v znení účinnom v čase výpovede danej žalobkyni (24.9.2014), ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

16. Po právoplatnosti medzitýmneho rozsudku č.k. 18Cpr 1/2015 - 591 zo dňa 8.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5CoPr/10/2017 - 645 zo dňa 28.3.2019, predmetom konania zostala náhrada mzdy z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

17. V konaní o náhradu mzdy z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru bolo nesporné, že žalobkyňa bola v štátnozamestnaneckom pomere so žalovaným od roku 1992, naposledy na základe dodatku č. 3 k služobnej zmluve zo dňa 10.9.2013 vo funkcii štátny radca na odbore riadenia ekonomickej diplomacie 1 (RED1) v pôsobnosti sekcie hospodárskej spolupráce (SHSP), s charakteristikou najnáročnejší činností: Konceptné a metodické činnosti na úrovni MZVaEZ v oblasti ekonomickej diplomacie a energetickej politiky, koordinovanie štátnej služby a častí zložitých systémov na MZVa EZ v oblasti ekonomickej diplomacie. Rozhodnutím ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí č. 66/2014 zo dňa 19.9.2014, č. reg. I/583, ktoré nadobudlo účinnosť 1.10.2014, došlo u žalovaného k organizačnej zmene. Podľa čl. 4 ods. 1 písm. c) bolo s účinnosťou od 1.12.2014 zrušené v pôsobnosti sekcie hospodárskej spolupráce (SHSP) na odbore riadenia ekonomickej diplomacie 1(RED1) štátnozamestnanecké miesto - 1 štátny radca (PT 9), t.j. miesto žalobkyne. Žalovaný dňa 24.9.2014 dal žalobkyni výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru č. XXX.XXX/XXXX - F., ktorá bola žalobkyni doručená fikciou doručenia dňa 24.9.2014 v zmysle § 38 ods. 4 Zákonníka práce

a štátnozamestnanecký pomer žalobkyne u žalovaného skončil v zmysle § 48 zákona o štátnej službe č. 400/2009 Z.z. dňa 30.11.2014. Medzitýmny rozsudkom č.k.18Cpr 1/2015 - 591 zo dňa 8.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5CoPr/10/2017 - 645 zo dňa 28.3.2019, právoplatným dňa 21.5.2019, súd určil, že uvedená výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne je neplatná. V konaní bolo nesporné, že žalobkyňa dňa 26.9.2014 oznámila žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnaní, čo mal súd za preukázané nesúhlasom s výpoveďou zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodu organizačných zmien zo dňa 25.9.2014 s podacím lístkom, uvedeným v odseku 19. medzitýmneho rozsudku tunajšieho súdu č.k.18Cpr 1/2015 - 591 zo dňa 8.3.2017. Nesporné v konaní bolo aj to, že žalobkyňa po právoplatnosti medzitýmneho rozsudku, ktorým súd určil, že jej výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru je neplatná, dňa 23.5.2019 nastúpila do práce u žalovaného a ku dňu 30.6.2019 jej štátnozamestnanecký pomer u žalovaného skončil dohodou. Nesporné v konaní bolo aj to, že žalobkyňa vznikol nárok na náhradu mzdy z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, ktorou sa podľa § 114 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z. rozumie náhrada funkčného platu.

18. V konaní o náhradu funkčného platu z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru bola spornou otázkou suma, z ktorej žalobkyňa patrí náhrada funkčného platu a celkový čas za ktorý by sa mala žalobkyňa poskytnúť náhrada funkčného platu.

19. Žalobkyňa sa v konaní domáhala náhrady funkčného platu za obdobie od 1.12.2014 do 30.11.2017 vo výške 50.647,50 EUR spolu s úrokom z omeškania, t.j. za obdobie odo dňa nasledujúceho po neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru za dobu 36 mesiacov, čo je maximálna doba upravená v §79 ods. 2 zákonníka zákona, účinnom v čase neplatenej výpovede danej žalobkyňa (24.9.2014). Výšku náhrady funkčného platu žalobkyňa odvodila z jej funkčného platu v čase neplatnej výpovede vo výške 1.339,50 EUR určeného oznámením o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca č. XXX.XXX/XXXX-F. zo dňa 17.9.2014, uvedeného v odseku 10., s tým, že žiadala o jeho valorizáciu podľa nariadenia vlády č. 440/2013 Z.z., č. 394/2014 Z.z., ktorým sa ustanovujú zvýšené platové tarify štátnych zamestnancov, o jej služobnú prax, o zohľadnenie § 81 - 89 zákona o štátnej službe. Náhradu funkčného platu vyčíslila podľa funkčného platu za obdobie 12/2014 vo výške 1.339,50 EUR, za obdobie od 1.1.2015 do 30.6.2015 vo výške 1.354,- EUR, za obdobie od 1.7.2015 do 30.9.2015 vo výške 1.363,50 EUR, za obdobie od 1.10.2015 do 31.12.2015 vo výške 1.371,- EUR, za obdobie od 1.1.2016 do 30.9.2016 vo výške 1.409,50 EUR, za obdobie od 1.10.2016 do 31.12.2016 vo výške 1.417,- EUR, za obdobie od 1.1.2017 do 30.9.2017 vo výške 1.457,- EUR, za obdobie od 1.10.2017 do 30.11.2017 vo výške 1.465,50 EUR. Na pojednávaní dňa 13.9.2018 žalobkyňa doplnila dôvody pre valorizáciu výšky náhrady funkčného platu priznaného jej v čase neplatnej výpovede, ktoré videla aj v tom, že počas štátnozamestnaneckého pomeru u žalovaného pôsobila v krízových oblastiach a záťažových zastupiteľstvách a jej príjem bol vyšší ako príjem vyplývajúci z oznámenia o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca zo dňa 17.9.2014. Súd na základe vykonaného dokazovania, oznámením o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca č. XXX.XXX/XXXX-F. zo dňa 17.9.2014, uvedeného v odseku 10. mal za preukázané, že žalobkyňa v čase neplatnej výpovede vo funkcii štátny radca bola zaradená v platovej triede 9. a bol jej priznaný funkčný plat vo výške 1.339,50 EUR. Súd pri rozhodovaní o otázke z akej sumy žalobkyňa patrí náhrada funkčného platu z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru musel vychádzať zo zákona, z §79 ods. 1 zákonníka zákona, v znení účinnom v čase výpovede danej žalobkyňa (24.9.2014) a z § 114 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z. v znení účinnom v čase výpovede danej žalobkyňa (24.9.2014), podľa ktorých žalobkyňa patrí náhrada funkčného platu z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru z funkčného platu priznaného jej v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie, to znamená z funkčného platu vo výške 1.339,50 EUR. Žalobkyňou uplatnená valorizácia tohto funkčného platu nemá oporu v zákone, súd preto na ňu neprihliadol. Súd neprihliadol ani na žiadosť žalobkyne aby súd prihliadol na to, že počas trvania štátnozamestnaneckého pomeru u žalovaného pôsobila v krízových oblastiach a záťažových zastupiteľstvách, kde mala podľa prehľadu transakcií na účte uvedených v odseku 13. vyšší príjem, pretože k jej neplatnému skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru nedošlo v čase pôsobenia v zahraničí. Súd nemohol prihliadnuť ani na zdravotné problémy žalobkyne, ktoré podľa predložených lekárskejších správ mala počas pôsobenia v krízových oblastiach a záťažových zastupiteľstvách, pretože to nemá oporu v zákone.

20. Pri rozhodovaní o celkovom čase za ktorý by sa mala žalobkyňa poskytnúť náhrada funkčného platu, súd vychádzal z § 79 ods. 2 zákonníka zákona, v znení účinnom v čase výpovede

danej žalobkyni (24.9.2014). Žalobkyňa sa v konaní domáhala náhrady funkčného platu za maximálnu dobu 36 mesiacov upravenú v § 79 ods. 2 zákonníka zákona, účinnom v čase neplatenej výpovede danej žalobkyni (24.9.2014), za obdobie od 1.12.2014 do 30.11.2017. Súd na základe vykonaného dokazovania, skutkovým tvrdením žalovaného predneseným na pojednávaní dňa 13.9.2019 a žalobkyňou nepopretým, ktoré súd v zmysle §151 ods. 1 CSP považoval za nesporné, mal za preukázané, že žalobkyňa po právoplatnosti rozsudku, ktorým súd určil, že výpoveď žalobkyne zo štátnozamestnaneckého pomeru č. XXX.XXX/XXXX-F. zo dňa 24.9.2014 je neplatná, nastúpila do práce u žalovaného dňa 23.5.2019. To znamená, že celkový čas za ktorý vznikla žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni funkčný plat podľa § 79 ods. 2 zákonníka zákona, v znení účinnom v čase výpovede danej žalobkyni, presahoval 12 mesiacov. Žalovaný na pojednávaní dňa 13.9.2019 v zmysle § 79 ods. 2 zákonníka práce navrhol zníženie tejto náhrady funkčného platu z dôvodu, že žalobkyňa sama pred súdom dňa 8.4.2016 uviedla, že po neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru u žalovaného bola zamestnaná vo firme svojho otca a dosahovala príjem 1.500,- EUR brutto. Výsluchom žalobkyne mal súd za preukázané, že po neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru u žalovaného bola evidovaná na Úrade práce, podala 48 inzerátov o zamestnanie, ale na žiaden nedostala odpoveď a od 1.6.2015 bola zamestnaná vo firme svojho otca Satro s.r.o., ako obchodná manažérka, s príjmom 1.500,- EUR brutto. Súd v súvislosti so žiadosťou žalovaného na zníženie náhrady funkčného platu žalobkyne v zmysle § 79 ods. 2 zákonníka práce poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej súd môže na žiadosť zamestnávateľa (služobného úradu) náhradu funkčného platu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne vôbec nepriznať len výnimočne, a to v prípadoch, ak výkon práva na náhradu funkčného platu z neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, zaručeného ustanovením § 79 ods. 1 zákonníka práce by bol v rozpore s dobrými mravmi v zmysle čl. 2 zákonníka práce. Takýto výklad rešpektuje zároveň najvšeobecnejšiu hodnotu právneho štátu, a to hodnotu spravodlivosti. Tejto hodnote zodpovedá poskytnutie ochrany proti bezpráviu a naplnenie všeobecných právnych zásad, podľa ktorých každý je povinný znášať dôsledky svojho protiprávneho konania a nikto nemôže mať prospech z vlastnej nepoctivosti. To zároveň znamená, že § 79 ods. 2 zákonníka práce nemôže byť aplikovaný takým spôsobom, aby sa tým prakticky negovalo poskytnutie ochrany zamestnancovi vyplývajúcej z ods. 1 tohto ustanovenia a aby sa vyplatilo konať protiprávne. Nárok na náhradu funkčného platu z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru má povahu satisfakcie za neplatne skončený štátnozamestnanecký pomer a je prostriedkom proti zneužívaniu postavenia zamestnávateľa voči zamestnancovi pri ukončovaní štátnozamestnaneckého pomeru, kde zamestnávateľ musí postupovať s odbornou starostlivosťou, čo v predmetnej veci dodržané nebolo. Žalovaný dal žalobkyni výpoveďou zo štátnozamestnaneckého pomeru v zmysle § 46 ods. 1 písm. b) zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a skončil s ňou štátnozamestnanecký pomer podľa § 47 písm. b) zákona o štátnej službe z dôvodu účelovej organizačnej zmeny, prijatej s cieľom podania výpovede aj žalobkyni a zamestnať na jej miesto syna riaditeľa ľudských zdrojov personálneho odboru A. X. G., ktorému žalobkyňa pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru odovzdala svoju agendu. Po takomto protiprávnom konaní žalovaného je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi domáhať sa zníženia náhrady mzdy funkčného platu. Podľa názoru súdu nemôže byť na ujmu žalobkyne, že po neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru bola zamestnaná. Prihliadať na to, či bol zamestnanec po neplatnom skončení pracovného pomeru zamestnaný u iného zamestnávateľa, akú prácu tam vykonával a aký zárobok dosiahol alebo z akého dôvodu sa do práce nezapojil, bolo z ustanovenia § 79 ods. 2 zákonníka práce vypustené novelou zákonníka práce č. 348/2007 Z.z. od 1.9.2017. Na základe uvedeného súd preto žalobkyni priznal náhradu funkčného platu z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru za celé uplatnené obdobie v maximálnom rozsahu upravenom v § 79 ods. 2 zákonníka zákona, t.j. za 36 mesiacov. To znamená, že za 36 mesiacov po 1.339,50 EUR súd priznal žalobkyni náhradu funkčného platu z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru vo výške 48.222,- EUR brutto (36 x 1.339,50), od ktorej ale odpočítal odstupné vo výške 4.018,50 EUR brutto, vyplatené žalobkyni pri neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodu organizačnej zmeny, ktorého výška v konaní sporná medzi stranami nebola. Súd tak priznal žalobkyni náhradu funkčného platu z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru vo výške 44.203,50 EUR brutto a vo zvyšku súd nárok žalobkyne zamietol.

21. Súd zamietol aj nárok žalobkyne na náhradu úroku z omeškania za každý jednotlivý mesiac uvedeného obdobia. Pri rozhodovaní o tomto nároku súd vychádzal z §1 ods. 4 zákonníka práce, v znení účinnom v čase výpovede danej žalobkyni (24.9.2014), podľa ktorého ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho

zákonníka, t.j. jeho ustanovenia § 1- 122. Zákoník práce neobsahuje žiadne ustanovenie oprávňujúce zamestnanca požadovať od zamestnávateľa úroky z omeškania pre prípad omeškania s peňažným plnením. Nárok na úroky z omeškania by preto bolo možné priznať len na základe subsidiárnej aplikácie Občianskeho zákonníka. Právo veriteľa požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania vyplýva až z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý je obsiahnutý v osobitnej časti Občianskeho zákonníka, v 8. časti upravujúcej záväzkové právo. Súd preto dospel k záveru, že na priznanie úroku z omeškania za náhradu funkčného platu z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru neexistuje právna úprava, na základe ktorej by súd mohol takýto nárok priznať. Navyše náhrada mzdy z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru má charakter satisfakčného plnenia, ktoré v sebe ani nemôže subsumovať nárok na jej priznanie spolu s úrokom z omeškania. Ústavný súd SR sa v uznesení sp. zn. II. ÚS 494/2013 zaoberal aj otázkou úrokov z omeškania a konštatoval, že všeobecné súdy, ktoré posúdili okolnosti pre určenie výšky náhrady mzdy a nepriznali úroky z omeškania, svojím postupom neporušili základné práva zamestnanca na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivý proces. Ústavný súd SR v uvedenom konaní posudzoval rozhodnutie okresného súdu, ktorý nepriznal úroky z omeškania z dôvodu, že nárok na uplatnenie úrokov z omeškania nemá oporu v zákone a následne aj krajský súd nepriznal úrok z omeškania, pretože mal za to, že priznaná výška náhrady mzdy je dostatočne vysoká a je tak v súlade so satisfakčnou funkciou (pre zamestnanca, ktorého pracovný pomer bol skončený neplatne), so sankčnou funkciou (vo vzťahu k zamestnávateľovi, ktorý nepostupoval pri skončení pracovného pomeru v súlade so zákonnou úpravou) a sociálnou funkciou, ktorú má plniť náhrada mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru. Ústavný súd SR sťažnosť zamestnanca odmietol. Aj v tomto prípade by výška súdom priznanej náhrady funkčného platu z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v kontexte s uvedeným rozhodnutím Ústavného súdu SR odôvodňovala nepriznanie úroku z omeškania.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspech vo veci a žalobkyni, ktorej absolútny úspech v konaní predstavuje 74,56% (pri úspechu žalobkyne v rozsahu 87,28 % a úspechu žalovaného v rozsahu 12,72%), priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74,56%.

23. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch v znení noviel. Pretože žalobkyňa bola v konaní od zaplatenia súdneho poplatku oslobodená zo zákona (§ 4 ods. 2 písm. d) zák. č. 71/1992 Zb.) a súd jej žalobe vyhovel, prešla povinnosť zaplatiť súdny poplatok na neúspešného žalovaného. Súdny poplatok podľa položky 1 písm. a) a b) sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Z.z. činí 99,50 EUR z určovacieho petitu (o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru o ktorom súd rozhodol právoplatným medzitimným rozsudkom) a 6% z priznanej náhrady funkčného platu z titulu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru vo výške 44.203,50 EUR, t.j. 2.751,50 EUR. Súd v zmysle §224 CSP v tejto časti opravil matematickú chybu vo vyhlásenom rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods.1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len odvolacími dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej

inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.